

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ

Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604561

Fax : 213 1604567

Καλλιθέα 16/ 11/ 2020

Αριθμός Απόφαση 2391

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει .

β. του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»,

γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. της Α 1122/31-05-2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε.(Β 2088).

2.Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμόν Δ.Ε.Δ.1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/ Τ.Β'/ 01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών « Παροχής εξουσιοδότησης υπογραφής».

4.Την από **29-06-2020** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή που υπέβαλε,

α) η, ΑΦΜ, κάτοικος και β) η, ΑΦΜ κάτοικος Αμαρουσίου -Αττικής, οδός, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του, ΑΦΜ, κατά:

- Της υπ' αριθμ.**/28-05-2020 (ΑΕΠ...../2020)** Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου (άρθρου 7§§3&5- ν. 4337/2015) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ Νέας Ιωνίας, για την διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2013.

και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Νέας Ιωνίας της οποίας ζητείται η ακύρωση .

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **29/06/2020** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής που υπέβαλε, α) η, ΑΦΜ και β) η, ΑΦΜ, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθμ.**/28-05-2020 (ΑΕΠ...../2020)** Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου (άρθρου 7§§3&5- ν. 4337/2015) για την διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2013, επιβλήθηκε σε βάρος του (αποβίωσαντα) πρόστιμο συνολικού ποσού 4.800,00€ (12.000,00€x 40%), διότι:

ζήτησε έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία του, ένα (1) εικονικό φορολογικό στοιχείο για ανύπαρκτη συναλλαγή και συγκεκριμένα, το Τ.Π.Υ. Νο/20-12-2013 καθαρής αξίας 12.000,00€, , εκδόσεως της επιχείρησης “.....”, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 2§3 του ΚΦΑΣ (περιλαμβάνεται στο ν. 4093/2012), που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 7§3 περ.β' του Ν. 4337/2015, όπως εφαρμόζονται και για προγενέστερες χρήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7§5 του ιδίου νόμου.

Η ως άνω προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου (άρθρου 7§§3&5- ν. 4337/2015) εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Νέας Ιωνίας, κατόπιν της από 29-01-2020 Έκθεσης Ελέγχου Επεξεργασίας [εφαρμογής των διατάξεων Ν. 4093/2012(ΚΦΑΣ) & Ν. 4174/2013(ΚΦΔ)] της Υπηρεσίας Ερευνών Διασφάλισης Δημοσίων Εσόδων Αττικής (Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Αττικής), η οποία συντάχθηκε από τους ελεγκτές της εν λόγω υπηρεσίας, α)& β), ύστερα από έλεγχο που έγινε στην ατομική επιχείρηση (.....), και η οποία διαβιβάστηκε στην ανωτέρω Δ.Ο.Υ.

Οι προσφεύγοντες, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την ακύρωση, της παραπάνω Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Νέας Ιωνίας, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

- Για έλλειψη ευθύνης των κληρονόμων για το πρόστιμο της λήψης εικονικών στοιχείων.
- Έλλειψη Νόμιμης Αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης- Αντιφατική επίκληση νομικών διατάξεων στην προσβαλλόμενη πράξη.
- Η φορολογική Αρχή δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος απόδειξης της εικονικότητας των συναλλαγών μεταξύ του και της

- Εσφαλμένη κρίση της φορολογικής Αρχής περί ανυπαρξίας της συναλλαγής που περιγράφεται στο επίμαχο τιμολόγιο – Οι συναλλαγές έχουν πραγματοποιηθεί και ότι τελούσε σε καλή πίστη.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1710ΑΚ, αντικείμενο της κληρονομικής διαδοχής είναι οι περιουσιακές σχέσεις του θανόντος (δηλ. τόσο το ενεργητικό όσο και το παθητικό της κληρονομιάς περιουσίας ως συνόλου), ενώ κατά το άρθρο 1901 εδ. 1 ΑΚ «ο κληρονόμος ευθύνεται και με δική του περιουσία για τις υποχρεώσεις της κληρονομιάς». Στο ρυθμιστικό πλαίσιο των διατάξεων 1710 παρ. και 1901 ΑΚ εμπίπτουν, και ως εκ τούτου, αποτελούν αντικείμενο της κληρονομικής διαδοχής, και οι γεγεννημένες εν γένει υποχρεώσεις του κληρονομούμενου από φόρους, τέλη, δασμούς, εισφορές και λοιπές επιβαρύνσεις δημοσίου δικαίου. Εις ότι αφορά όμως, σε χρηματικές διοικητικές κυρώσεις, που επιβάλλονται λόγω διοικητικών παραβάσεων που είχε διαπράξει ο εκλιπών, σύμφωνα με την νομολογία (ΣΤΕ 947/2011, 1978/2013, 1880/2014), οι κυρώσεις σε βάρος του φορολογούμενου έχουν αυστηρά προσωπικό χαρακτήρα, και συνεπώς, με το θάνατο του φυσικού προσώπου επέρχεται η απόσβεσή τους.

Με την εγκύκλιο 1095807/1736/ΔΕ-Α'/10.10.2007 (Διευθύνσεις Ελέγχου και Κ.Β.Σ.), κοινοποιήθηκε η υπ' αριθμ. 551/2006 γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. η οποία έγινε αποδεκτή από τον κ. Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, με την οποία κρίθηκε ότι: «....β. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 34, 35, 1710 παρ. 1 και 1885 ΑΚ, σε συνδυασμό προς τις ισχύουσες στο πεδίο του δημοσίου δικαίου γενικές αρχές, προκύπτει ότι οι έννομες σχέσεις δημοσίου δικαίου, στο μέτρο που συνδέονται αμέσως με το υπάρχον στη ζωή φυσικό πρόσωπο, το οποίο αποτελεί υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, είναι συνήθως προσωποπαγείς και συνεπώς ακληρονόμητες (λ.χ. η δημοσιοϋπαλληλική σχέση, η στρατιωτική υποχρέωση κ.λ.π.). Όταν, όμως, οι έννομες αυτές σχέσεις έχουν χρηματικό περιεχόμενο, κατά κανόνα κληρονομούνται, εκτός αν είναι αυστηρά προσωποπαγείς (λ.χ. το συνταξιοδοτικό δικαίωμα). Επομένως, στην περίπτωση των φορολογικών ενοχών ή των ενοχών που απορρέουν από χρηματικές ποινές (πρόστιμα), αστικής, διοικητικής ή μικτής φύσεως που επιβλήθηκαν στον κληρονομούμενο από διοικητικές αρχές ή αστικά και διοικητικά δικαστήρια, οι τελευταίες, ως μη αποσβενόμενες με το θάνατο του, μεταβιβάζονται αιτία θανάτου στους κληρονόμους του (βλ ΑΠ 1714/1981 ΝοΒ 1982, 1065). Οι δε κληρονόμοι ευθύνονται, ανάλογα με τη κληρονομική μερίδα τους, για την εξόφληση των χρεών της κληρονομιάς, εκτός αν πρόκειται για ποινικές κυρώσεις ή,

ως εκ του συναγόμενου σκοπού των διατάξεων που τις προβλέπουν, προέχει ο κυρωτικός και όχι ο αποζημιωτικός τους χαρακτήρας. Ειδικότερα, το πρόστιμο επιβάλλεται ως συνέπεια του ότι τελέσθηκε μια άδικη πράξη από το πρόσωπο εκείνο, που έχει την ιδιότητα του φορολογούμενου. Συνιστά δε απλώς ένα μέσο εξαναγκασμού προς εκπλήρωση των υποχρεώσεων του έναντι της διοίκησης. Επομένως, οι διοικητικές κυρώσεις στο φορολογικό δίκαιο, ως μέσο διοικητικού εξαναγκασμού, συνιστούν επαχθείς διοικητικές πράξεις, με τις οποίες επιτυγχάνεται η προστασία του δημοσίου συμφέροντος και από τη νομική φύση τους συνδέονται άμεσα με το φυσικό πρόσωπο που τέλεσε τις φορολογικές παραβάσεις. Τ' ανωτέρω δε ισχύουν ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι, λόγω του ιδιαίτερου χαρακτήρα των διοικητικών φορολογικών κυρώσεων, κατά κανόνα δεν απαιτείται για την επιβολή τους υπαιτιότητα του φορολογούμενου ή συνδρομή κακής πίστης ή πρόθεση φοροδιαφυγής γ). Κατόπιν των ανωτέρω, εάν, οι σχετικές παραβάσεις διαπιστωθούν από τη φορολογική αρχή, όπως στην προκειμένη περίπτωση, μετά τον θάνατο του υποκρυπτόμενου, τα πρόστιμα αυτά αποσβήνονται με το θάνατο αυτού, ενόψει του ότι: α). Παρά το γεγονός ότι αμέσως συνδέονται με το ζήτημα της έκδοσης, αποδοχής, λήψης και καταχώρησης πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων, ήτοι πράξεων που επισύρουν μεν την επιβολή των προστίμων, χωρίς να ερευνάται η ύπαρξη δόλου στο πρόσωπο του παραβάτη, πλην όμως, νοείται απαλλαγή τούτου από λόγους που ανάγονται μόνο στο πρόσωπο του, δηλ. αν αυτός ήθελε αποδείξει ότι τελούσε σε καλή πίστη (πρβλ. ΣτΕ 1295/1999 για τον αποδέκτη), β). Δεν επιβλήθηκαν εις βάρος του παραβάτη (κληρονομούμενου), αλλά εξετάζεται η το πρώτον επιβολή τους εις βάρος των κληρονόμων του, δηλαδή εις βάρος προσώπων, τα οποία δεν μετείχαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στη τέλεση της παραβάσεως, γ). Έχουν αυστηρά προσωπικό χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι, χαρακτηριζόμενα ως διοικητικές κυρώσεις που αποσκοπούν στον εξαναγκασμό του υπόχρεου προς συμμόρφωση προς τις φορολογικές εν γένει υποχρεώσεις του, ήτοι αποτρέποντάς τον από την τέλεση (μελλοντικών) φορολογικών παραβάσεων, η επιβολή τους δεν προϋποθέτει την ύπαρξη ζημίας στο Δημόσιο και συνεπώς, δεν έχουν αποκαταστατικό χαρακτήρα, εφόσον μ αυτά δεν επιδιώκεται η ικανοποίηση - έστω και μερικώς- της υποχρέωσης προς πληρωμή των οικείων οφειλομένων φόρων. Όσον αφορά δε το δικαίωμα των κληρονόμων, κατ' άρθρο 1847 Α.Κ., για αποποίηση της κληρονομιάς, προκειμένου να αποφύγουν τις ως άνω δυσμενείς συνέπειες, το δικαίωμα αυτό αναφέρεται στα δυνάμενα να κληρονομηθούν στοιχεία (ενεργητικό και παθητικό της κληρονομιάς) και όχι σε αυστηρώς προσωποπαγείς και μη αποζημιωτικού χαρακτήρα φορολογικές ενοχές (όπως τα πρόστιμα που επιβάλλονται εις βάρος του υποκρυπτόμενου σε έκδοση και λήψη πλαστών και εικονικών στοιχείων), οι οποίες, σύμφωνα με τ' ανωτέρω, δεν μεταβιβάζονται αιτία θανάτου.»

Περαιτέρω με την υπ' αριθ. 32/2009 γνωμοδότηση ΝΣΚ κρίθηκαν τα ακόλουθα:

«Ως έχει παγίως κριθεί, οι απειλούμενες από διατάξεις νόμων οικονομικού κ.λπ. περιεχομένου και επιβαλλόμενες, από τις διοικητικές αρχές, χρηματικές αρχές, χρηματικές ποινές ή πρόστιμα, έχουν χαρακτήρα διοικητικών χρηματικών κυρώσεων και κύριο σκοπό να εξαναγκάσουν τους διοικούμενους σε πλήρη και ακριβή εκπλήρωση των νομίμων υποχρεώσεων τους και

κληρονομούνται, υπό την προϋπόθεση ότι φέρουν και αποζημιωτικό χαρακτήρα, ήτοι εφόσον επιβλήθηκαν και προς αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε στο Δημόσιο από την παράβαση για την οποία επεβλήθη η κύρωση. Έτσι γίνεται δεκτό ότι στις περιπτώσεις επιβολής προστίμων κ.λπ. αποζημιωτικού χαρακτήρος, τα πρόστιμα αυτά αποτελούν αντικείμενο της κληρονομιάς του καθού και η εξ αυτών υποχρέωσή του μεταβιβάζεται κατ' άρθρο 1710 Α.Κ., στους κληρονόμους του, νομίμως δε για τον αυτόν ως άνω λόγο επιβάλλεται και κατά των κληρονόμων αυτών, αφού και η αξίωση του Δημοσίου προς επιβολή τους αποτελεί και αυτή στοιχείο της κληρονομιάς (γνωμ. ΝΣΚ 36/1991, ΝΣΚ 184/1993 και ΝΣΚ 551/2006). Αντιθέτως, στις περιπτώσεις επιβολής διοικητικών προστίμων, στις οποίες εμφανίζεται παράβαση, χωρίς αντίστοιχη ζημία του Δημοσίου (βλ Β. Παπαχρήστου, Λαθρεμπορία και Τελωνειακές παραβάσεις ενθ. Ανωτέρω, σελ 140) ή η τυχόν επελθούσα ζημία αποκαθίσταται με την έκδοση άλλων καταλογιστικών πράξεων, τα εν λόγω πρόστιμα δεν φέρουν αποζημιωτικό χαρακτήρα, αλλά προσωποπαγή τοιούτον, σκοπούν δε στην συμμόρφωση του παραβάτη προς τους ορισμούς μιας νομοθετημένης διοικητικής διαδικασίας, οπότε δεν συντρέχει νόμιμη περίπτωση επιβολής αυτών σε βάρος των κληρονόμων του αποβιώσαντος προσώπου (βλ. ΣτΕ 1266/2003, ΣτΕ 3676/1988). Στις περιπτώσεις αυτές, μετά τον θάνατο του παραβάτη, εξέλιπε ο σκοπός επιβολής του διοικητικού προστίμου, θα ήταν δε πέραν της αληθούς βουλήσεως του νομοθέτη να επιβάλλονται τα σχετικά πρόστιμα σε βάρος κληρονόμων, αφού δια της τριαύτης επιβολής δεν υπηρετείται ο αναφερθείς νομοθετικός σκοπός της θέσπισης αυτών.

Συνεπώς, τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν για παραβάσεις των διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων δεν έχουν αποζημιωτικό χαρακτήρα και ως εκ τούτου δεν τυγχάνουν κληρονομητέα, δεδομένου ότι υφίσταται η κατά νόμο δυνατότητα, ώστε οι φόροι που τυχόν απώλεσε το Δημόσιο, εξαιτίας των πιο πάνω παραβάσεων, να καταλογισθούν και να εισπραχθούν δυνάμει άλλων καταλογιστικών πράξεων που είναι διάφορες από τις εκδιδόμενες αποφάσεις επιβολής προστίμου (πρβλ. ΝΣΚ 551/2006).»

Ακολούθως, με τη υπ' αριθ. ΠΟΛ.1219/2011 κοινοποιήθηκε η με αριθ. 291/2011 γνωμοδότηση ΝΣΚ περί της επιβολής ή μη προστίμων του Κ.Β.Σ. σε βάρος των κληρονόμων αποβιώσαντα υπόχρεου, σύμφωνα με την οποία: «όταν έχει ήδη αποβιώσει ο παραβάτης διατάξεων του Κ.Β.Σ., δεν μπορεί να επιβληθεί το πρώτον (δηλαδή δεν μπορεί να εκδοθεί Απόφαση Επιβολής Προστίμου του Κ.Β.Σ. για πρώτη φορά μετά το θάνατο του) εις βάρος των κληρονόμων του, πρόστιμο κατ' άρθρον 5 του ν.2523/1997 για έκδοση πλαστών ή εικονικών ή λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων από αυτόν. Τα ίδια ισχύουν όταν έχει αποβιώσει ο παραβάτης και δεν έχει επιβληθεί εις βάρος του εν ζωή το οικείο πρόστιμο και σε όλες τις περιπτώσεις παραβάσεων του Κ.Β.Σ...»

Στην προκείμενη περίπτωση, επιβλήθηκε στον την 27-05-2020, ήτοι μετά το θάνατό του (01-11-2019), η με αρ. /27-05-2020 Πράξη επιβολής Προστίμου του αρ. 7 παρ. 3 και 5 του ν. 4337/2015, και συγκεκριμένα, του καταλογίστηκε ότι : «Έλαβε εικονικά, κατά την έννοια των διατάξεων του αρ. 66 παρ. 5 του Κ.Φ.Δ., ως προς το σύνολο της συναλλαγής εικονικά

φορολογικά στοιχεία, για συναλλαγές ανύπαρκτες, ... Οι ανωτέρω παραβάσεις επισύρουν τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του αρ. 5 του ν. 2523/1997 και του αρ. 7 παρ. 3,4 και 5 του ν. 4337/2015, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν σήμερα».

Ο έλεγχος της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε συνέταξε και κοινοποίησε το υπ' αριθ./09-10-2020 Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου με ενσωματωμένη κλήση προς ακρόαση σύμφωνα με τα άρθρα 28 & 62 του Ν. 4174/2013 και του άρθρου 6 Ν. 2690/1999 στην

Εν συνεχεία, η ως κληρονόμος του, ο οποίος απεβίωσε την 01-11-2019 κατέθεσε το υπ' αριθ. υπόμνημα έγγραφων απόψεων στην Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. την 11/12/2019 και προσκομίζοντας πιστοποιητικό πλησιεστέρων συγγενών και ληξιαρχική πράξη θανάτου. Ως εκ τούτου δεδομένου ότι, ήταν ήδη γνωστό στην ελέγχουσα Αρχή (Δ.Ο.Υ. ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ) ότι ο είχε ήδη αποβιώσει από την 01/11/2019, ανεξάρτητα από το ότι δεν είχε δηλωθεί εμπρόθεσμα η δήλωση θανάτου στο μητρώο (26-06-2020), συνεπώς, εσφαλμένα εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη επιβολής προστίμου το πρώτον μετά το θάνατό του, καθώς, κατά τα προλεχθέντα, το πρόστιμο λήψης εικονικών τιμολογίων συνιστά διοικητική κύρωση καθαρά προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον με αυτό δεν επιδιώκεται η ικανοποίηση, έστω και μερικώς, της υποχρέωσης προς πληρωμή των οικείων οφειλόμενων φόρων.

Ως εκ τούτου, παύει ο σκοπός για την επιβολή προστίμου επί τυπικής – διαδικαστικής παράβασης, καθόσον, το εν λόγω πρόστιμο, έχοντας αυστηρά προσωπικό και αποκλειστικά κυρωτικό χαρακτήρα, αποσβέννυται με το θάνατο του υπόχρεου.

Κατόπιν των ανωτέρω, θα πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη, με αρ./28-05-2020 (ΑΕΠ/2020) Πράξη Επιβολής προστίμου κατά του

Επειδή, παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής,

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της με αριθμό πρωτοκόλλου/29-06-2020 ενδικοφανούς προσφυγής που υπέβαλε, α) η, ΑΦΜ και β) η, ΑΦΜ, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του, ΑΦΜ και την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης σύμφωνα με το ανωτέρω σκεπτικό

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στους υπόχρεους.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΝΙΝΟΥ ΕΛΠΙΔΑ

Σημείωση : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .